

Sygn. akt II Ka 641/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jerzy Kozaczuk
Protokolant:	st.sekr.sądowy Marzena Głuchowska

po rozpoznaniu w dniu 22 grudnia 2015 r.

sprawy **W. C.**

obwinionego o wykroczenie z art. 119 §1 kw

na skutek apelacji, wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 17 września 2015 r. sygn. akt II W 920/14

zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; zasądza od **W. C.** na rzecz Skarbu Państwa 80 zł kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt II Ka 641/15

UZASADNIENIE

W. C. i A. L. zostali obwinieni, o to, że: w dniu 12 maja 2014r. w M. przy ul.(...)wspólnie i w porozumieniu usiłowali dokonać kradzieży oleju napędowego z pojazdu służbowego marki S. o nr rej. (...) w ilości nie większej niż 30 litrów o wartości nieprzekraczającej ¼ minimalnego wynagrodzenia na szkodę Oddziału Specjalnego Żandarmerii Wojskowej w W.,

tj. o czyn z art. 119 § 1 kw.

Wyrokiem z dnia 17 września 2015 r. Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim uznając, że **W. C. i A. L.** w ramach zarzucanego im czynu dopuścili się tego, że w dniu 12 maja 2014 r. w M. w województwie (...) będąc zatrudnionymi w Oddziale Specjalnym Żandarmerii Wojskowej w M. działając w celu popełnienia czynu zabronionego – kradzieży mienia w postaci oleju napędowego w ilości nie większej niż 30 litrów o wartości poniżej ¼ minimalnego wynagrodzenia za pracę na szkodę Oddziału Specjalnego Żandarmerii Wojskowej w W., podjęli czynności mające stworzyć warunki do przedsięwzięcia czynu zmierzającego bezpośrednio do jego dokonania, w ten sposób, że zgromadzili pojemniki oraz przewód z tworzywa sztucznego w lukach bagażowych oraz przy wlewie paliwa w użytkowanym, przez nich pojeździe służbowym marki S. o nr rej. (...), a także zmienili trasę przejazdu nie informując o tym przełożonych tj. przygotowania do wykroczenia kradzieży określonego w art. 119 § 1 k.w., i na podstawie art. 62 zryczałtowane koszty postępowania przejęł na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od tego wyroku wniósł obwiniony W. C..

Wyrokowi zarzucił: błędy w ustaleniach faktycznych w szczególności: zarzuty przygotowania do wykroczenia którym miała być kradzież paliwa, gromadzenie pojemników i przewodu z tworzywa sztucznego w pojeździe służbowym oraz myślną interpretację zajechania przez niego pod posesję przy ul. (...) w M..

Podnosząc ten zarzut skarżący wniósł o zmianę wyroku Sądu Rejonowego i umorzenie postępowania z braku dowodów.

Na rozprawie apelacyjnej obwiniony poparł apelację i wniosek w niej zawarty.

Wyrok w stosunku do A. L. uprawomocnił się w I instancji.

Sąd Okręgowy w Siedlcach zważył, co następuje.

Apelacja obwinionego zarzucająca sądowi meriti błąd w ustaleniach faktycznych oraz wniosek w niej zawarty o umorzenie postępowania z braku dowodów, jako niezasadna na uwzględnienie nie zasługuje. Stwierdzić, bowiem należy, iż sąd I instancji trafnie ustalił w sprawie stan faktyczny a dokonana przez sąd rejonowy ocena dowodów nie zawiera błędów zarówno logicznych jak i prawnych.

Przypomnieć w tym miejscu wypada, że zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego, „Przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną art. 7 k.p.k. m.in. wtedy, gdy:

- 1/ jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy, i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy;
- 2/ stanowi wynik rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść jak i niekorzyść oskarżonego;
- 3/ jest wyczerpująco i logicznie – z uwzględnieniem wiedzy i doświadczenia życiowego – uargumentowane w uzasadnieniu wyroku.” (por. OSN KW 1991, z. 7-9, poz. 41).

Zdaniem Sądu Okręgowego w Siedlcach dokonana przez sąd meriti ocena dowodów została przeprowadzona zgodnie z cyt. orzeczeniem Sądu Najwyższego tak, że w pełni korzysta z ochrony art. 7 k.p.k.. Sąd rejonowy szczegółowo, bowiem wykazał, czym kierował się dokonując takiej a nie innej oceny dowodów oraz co zdecydowało, iż jedne dowody obdarzył wiarygodnością, a innym tego waloru odmówił. Apelacja stanowi w zasadzie polemikę z oceną dowodów dokonaną przez sąd I instancji. Stwierdzić należy, iż argumenty sądu I instancji zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, są bardziej przekonujące od tych podniesionych w apelacji.

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, iż apelacja została wywiedziona wyłącznie na korzyść obwinionego tak, że wyrok sądu odwoławczego nie mógł spowodować pogorszenia sytuacji procesowej W. C., chociażby nawet poprzez uchylene wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, czego m.in. domagał się skarżący.

Ustalenia faktyczne w sprawie zostały poczynione w sposób prawidłowy. Co do zasady nie kwestionuje ich również sam obwiniony w swoim środku odwoławczym. Z ustaleń sądu wyciąga jedynie inne wnioski sugerując, iż postępowanie dowodowe zostało zmanipulowane przez jego przełożonych, którzy najpierw podrzucili do samochodu obciążające go przedmioty, a następnie złożyli fałszywe zeznania.

Jak słusznie zauważył Sąd Najwyższy „Odmienna ocena dowodów korzystna dla oskarżonego jest naturalnie prawem obrońcy. Nie wynika z niej jednak samo przez się, by ocena dokonana w sprawie przez sądy orzekające charakteryzowała się dowolnością”. (por. Lex 55214).

Analiza akt sprawy nie daje zdaniem sądu odwoławczego podstaw do przyjęcia, że postępowanie sądowe toczyło się w oparciu o zmanipulowany materiał dowodowy. Kompleksowa ocena wszystkich dowodów zarówno wyjaśnień obwinionych, zeznań świadków czy też dowodów z dokumentów nie daje żadnych podstaw do przyjęcia, iż w sprawie niniejszej doszło do podrzucenia niektórych przedmiotów do luków bagażowych autobusu będącego na wyposażeniu obwinionych. Brak jest również obiektywnych dowodów podważających wiarygodność przesłuchanych w sprawie świadków. Dlatego też sąd okręgowy w pełni podziela ocenę dowodów dokonaną przez sąd rejonowy.

Sąd Okręgowy w Siedlcach w tym składzie orzekającym nie podziela argumentacji sądu I instancji, co do oceny zachowania obwinionych pod względem prawnym. Jednakże z uwagi na zakres zaskarżenia, nie ma możliwości prawnych do szerszego odniesienia się do tej kwestii. Również i z tego powodu zaskarżony wyrok należało utrzymać w mocy.

Orzeczenie o kosztach uzasadniają przepisy art.636§1 k.p.k. w zw. z art. 119 k.p.w..

Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy w Siedlcach orzekł jak w wyroku.